

Nr 345.

Av herrar **Landgren** och **Andersson** i Malmö, angående förre lokföraren *O. Lindholms pensionsförmåner*.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition 219/1945 beslöt riksdagen en förbättring av pensionerna för vissa f. d. anställningshavare vid Lund—Trälleborgs järnväg. Denna pensionsförbättring beräknades efter vad de skulle ha erhållit om på dem hade tillämpats 1934 års s. k. summariska pensionsbestämmelser för arbetare i statens tjänst.

När ifrågavarande befattningshavare 1939 pensionerades, förvaltades Lund—Trelleborgs järnväg av det s. k. statliga järnvägsbolaget men övertogs året därpå, 1940, helt av staten och införlivades med statens järnvägar.

Vi be att i övrigt få hänvisa till den redogörelse i frågan, som lämnades i propositionen föregående år.

För en av de av propositionen berörda befattningshavarna, lokföraren *O. Lindholm*, innebar beslutet en förhöjning av sammanlagda pensionsförmåner, från 1 594 till 1 623 kr. = 29 kr.

Då *Lindholm* 1939 pensionerades av det statliga bolaget var han sedan 1907 ordinarie lokförare och hade en tjänstetid av 45 år. Samma år *Lindholm* avgick återanställdes han av det statliga bolaget. Efter det järnvägen 1940 övertogs av staten har *Lindholm* t. o. m. 1945 haft tillfällig anställning i statens järnvägars tjänst. *Lindholm* har alltså i över 50 år varit i järnvägens tjänst.

Med hänsyn till *Lindholms* långa anställningstid och till den tjänsteställning han som lokförare under 32 år innehaft synes oss den honom tillmätta pensionen allt för låg.

Åberopande vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte tillerkänna *Lindholm* en pensionsförbättring med ett belopp riksdagen finner skäligt.

Stockholm den 23 januari 1946.

Axel Landgren.

Olof Andersson,
Malmö.

Handlingar rörande ärendet överlämnas till vederbörande utskott.